הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם
בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול
ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבנים
ויתנם אלי׃ ויהי כשמעכם את הקול מתוך
החשך וההר בער באש ותקרבון אלי כל
ראשי שבטיכם וזקניכם׃ ותאמרו הן הראנו
יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קלו
שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר
אלהים את האדם וחי׃ ועתה למה נמות כי
תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים
אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד
ומתנו׃ כי מי כל בשר אשר שמע קול
אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו
ויחי׃ קרב אתה ושמע את כל אשר
יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו
את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך
ושמענו ועשינו׃ וישמע יהוה את קול
דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי
שמעתי את קול דברי העם הזה אשר
דברו אליך היטיבו כל אשר דברו׃ מי יתן
והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר
את כל מצותי כל הימים למען ייטב
להם ולבניהם לעלם׃ לך אמר להם שובו
לכם לאהליכם׃ ואתה פה עמד עמדי ואדב
ואדברה אליך את כל המצוה והחקים

פתגמיא האלין מליל יי עם כל
קהלכון בטורא מגו אשתא
עננא ואמיטתא קל רב ולא
פסיק וכתבינון על תרין לוחי
אבניא ויהבינון לי׃ והוה כד
כמשמעכון ית קלא מג
חשוכא וטורא בער באשתא
וקריבתון לותי כל רישי שבטיכון
וסביכון׃ ואמרתון הא אחזינא
יי אלהנא ית יקריה וית
רבותיה וית קל מימריה שמענא
מגו אשתא יומא הדין חזינא
ארי ממליל יי עם אנש
ומתקיים׃ וכען למה נמות ארי
תיכליננא אשתא רבתא
הדא אם מוספין אנחנא
למשמע ית קל מימרא דיי
אלהנא עוד מיתין אנחנא׃
ארי מן כל בסרא דישמע קל
מימרא דיי קיימא דממליל מגו
אשתא כותנא ואתקיים׃ קרב
את ושמע ית כל די יימר יי אלהנא
ואת תמליל עמנא ית כל די
ימליל יי אלהנא עמך ונקביל
ונשמע ונעביד׃ ושמיע קדם יי ית
קל פתגמיכון במללותכון עמי
ואמר יי לי שמיע קדמי ית
קל פתגמי עמא הדין דימלילו
עמך אתקינו כל די מלילו׃
לוי דיהי לבא הדין להון למדחל
קדמי ולמנטר ית כל פקודי כל
יומיא בדיל דייטב להון
ולבניהון לעלם׃
אזיל אמר להון תובו לכון
למשכניכון׃ ואת הכא קום
קדמי ואמליל עמך ית כל
תפקידתא וקימיא ודיניא
די תליפנון ויעבדון בארעא

ולא יסף׳
מתרגמינן
ולא פסק כי
קולו קיים
וחיי לעולם׳
ד״א לא יסף׳
לא הוסיף
להיראות׳
והראותם
בוות
פומבי׃ הן
הראנו כי
ששאלנו ויגד
משה את דברי
העם על שלו׳
המה יושבים
אליך מבהמן
ואומרו לטהפט
ישען להראות
אינו רואה שלו׳
אינו שולח לשונו
[illegible]
[illegible]
והודיעם שכין
לחוקותיו
[illegible]
להשתכבן
ואת תדבר אלינו׳ התשתם את כחי
כנקבה׳ שנצטערתי עליכם
ורפיתם את ידי כי ראיתי שאינכם
חרדים להתקרב אליו מאהבה׳
וכי לא יפה היה לכם ללמוד מפי
הגבורה ולא ללמוד ממני׃
את כל אשר ידבר׳ [illegible] לא כדרך הנביאים
שאומרין לנו בשמו מיד׃ ושמענו ועשינו׳
ועל דרך אחר מי יתן וגו׳ ליראה אותי׳
כן שר אותן לקבל דברי שלוחיי ולשמור כל
חייהם להורות הכחות ולכמופקו עשרת
הדברות׃ לך אמור להם שובו לכם
לאהליכם׳ [illegible] לבתיכם ואתה פה
עמוד אשר אחריו שדעתם לקבל ממך
כמו מפי׃ ואדברה׳ וגו׳ שם אשר לי
שאר מצות ותורה שבעל פה׳ ועליהם
אב אותה אות לכם היום אשרתם ועשו׃
ואת המצוה׳ זה שאמרתם לפניכם כל
הספר הזה׳ ארץ זבת חלב ודבש׳ ואסב
על אשר אותם עוברים׳ ועל אשר ייטבלו
היינו טיבותו׳ ושמעת [illegible] על

נדרה ו׳
מיל ו׳
ויכתבם
ולשון
את
כאשר
ואשת׳
[illegible]

בס״ג
הוגה
יוד
בהיטיבו
[illegible]
[illegible]

אמתך וזכרתני
ולא תשכח
את אמתך
ונתתה לאמתך
זרע אנשים
ונתתיו ליהוה
כל ימי חייו
ומורה לא
יעלה על ראשו׃
והיה כי הרבתה
להתפלל לפני
יהוה ועלי
שמר את פיה׃
וחנה היא
מדברת על
לבה רק
שפתיה נעות
וקולה לא
ישמע ויחשבה
עלי לשכרה׃
ויאמר אליה
עלי עד מתי
תשתכרין

הסירי את יינך מעליך׃ ותען חנה ותאמר לא אדני
אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך
את נפשי לפני יהוה׃ אל תתן את אמתך לפני בת
בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה׃ ויען עלי
ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר
שאלת מעמו׃ ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך
ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד׃
וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל
ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה
יהוה׃ ויהי לתקופת הימים ותהר חנה ותלד בן
ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו׃
ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את
זבח הימים ואת נדרו׃ וחנה לא עלתה כי
אמרה לאישה עד יגמל הנער והביאתיו

ונראה
את פני
יהוה
וישב
שם עד
עולם׃
ויאמר לה
אלקנה
אישה
עשי
הטוב
בעיניך
שבי עד
גמלך
אתו אך
יקם יהוה

עד דתשכרון׳ שוור׳ לשון הווה׳ כמו ויזכן
שומר את הדבר׳ לא תשמר על חטאתי׃
ויחשבה עלי לשכרה׳ שלא היו רגילין להתפלל
בלחש׳ לא אדוני׳ לא אדון אתה בדבר זה׳
גלית בעצמך שאין רוח הקודש שורה
עליך שתדע שאינה שכורה אני׃ אל תתן
את אמתך׳ לפי שאמרה לו קשה חרדה׳
ופיסתו שלא יתנגה הפקר ובזיון לפני עלי׃
כי מרב שיחי׳ דברתי לפניך קושי שיחי ש
ידועות שהוא לא אשת לב׳ ולא מרבש שיי
ועל שהתגנין [illegible] מסגי [illegible] כותי ואיננה
ארוכות כמו על כשן׃ וכעסי׳ שצערתי ממנה
אותי׃ אל תתן׳ כמו אל תחשב ממש יהי׃
את שלתך׳ חסרון אלף׳ לדרושה לשון כנס
כשאלתה היוצאת וגו׳ יתן יי את שאלתך
כשיה שנתקבלה תפלתה׃ תמצא שפחתך

שהיה חן לבקש עלי
רחמים׃ ופניה לא
היו לה עוד׳ פנים
של זעם׃ ויבאו אל
ביתם׳ וידע אלקנה
מכאן לאכסנאי
שאסור בתשמיש
המטה׃ לתקופת הימים׳
שמשעת יראים שנים
לששה חדשים ושני
ימים׳ מכאן לולד
שנולד לשבעה עשר
שמואל על שם אל
הוא נקרא׳ כמו אשר
שאלתיו׃ את זבח
הימים׳ זבחי השנה׳
ואת נדרו׳ נדרים
שנדר בין עד לרגל׃

היה מקריב ברגל׃ עד יגמל
לכון׳ עשרים וארבעה חדשים
כן אין תגמל לינק׃ וישב שם
עד עולם׳ עולם של לוים נ״ב
שנה שהרי עלי שפט את ישר׳
ארבעים שנה׳ וכיום התפלה
של חנה נתינה שופט׳ צא מהם
שנה של עיבורו של שמואל
שהיתה שם לה׳ ושמואל עשה
את ישר׳ משמת עלי י״ג שנה
שהרי יום שמת עלי גלה הארון
וישב בשדה פלשתים ארבעה
חדשים׳ משם בא לקרית יערים
עד שה עלהו דוד משמלך שמנה
שנים כמו שכתוב עינינו משנה
הארון עד שמת שאול י״ג שנה
וד׳ חדשים׳ ושמואל מת לפני